

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

|| Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΧΗ ||

(Μονόπρακτο δράμα)

Τῶν CH. LEGOFFIC καὶ J. TRIBALDY

"Οποι νάνε θά νυχτώσῃ.

ὁποῖον βοιοῦνται ξελλομένους ὁ Μπρόκγουελ, μὲ δεμένο τὸ κεφάλι. Λεζιά προστά σὴ σκηρὴ μιά πολυθρόνα ὅπου κάθεται ὁ Μάκ 'Εβανς. 'Ημίφως.)

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (ἀπ' τὸ κρεββάτι του). — Εἰστε ἐδῶ, Μάκ 'Εβανς;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Ναί... Κοιμηθῆτε.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — 'Εξομῆθηκα. 'Ανοίχτε τὰ παράθυρα' θέλω νὰ δῶ λίγο φῶς.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — "Οχι ἀκόμα. "Άλλως τε, φέγγει ἀρκετά. Θάνε τέσσερες ἡ ὥρα. "Οπου νάνε θά νυχτώσῃ... Πῶς εἰσθε;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Πολὺ καλά... Μπορῶ νὰ σκέπταμαι;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — "Οσο τὸ δυνατόν λιγότερο. Δέν πρέπει νὰ κουράζεστε.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Τί περίφημες δουλειές ποὺ γάνω!

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Θά παρουσιαστοῦν ἄλλες. "Άλλως τε δέν θά δουλεύετε σ' ὅλη σας τὴ ζωὴ. Φαντάζομαι πὸς θά τὰ παρατήσετε μιὰ μέρα.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Μάκ 'Εβανς εἰστε ἕνας θαυμάσιος χειρουργός, ἀλλὰ ἀπαίσιος ψυχολόγος. "Όταν κανεῖς εἶνε χωμένος μέσ' στίς ἐπιχειρήσεις δέν τις ἀφήνει, παρὰ μονάχα ὅταν πεθάνῃ. "Ένας ἐπιχειρηματίας ποὺ ἀποσύρεται ἀπὸ τις ἐπιχειρήσεις, δέν εἶνε ἐπιχειρηματίας.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — 'Ακόμα κι' ἂν σταματοῦσε ἐξ ἀνάγκης ; . . ἔνεκα μιᾶς ἐγχειρήσεως; Λόγου χάριν;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — 'Ακόμα καὶ τότε, ἀρκεῖ νὰ διατηροῦσε τὴν διαύγεια τοῦ μυαλοῦ του!

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — 'Εν τοιαύτῃ περιπτώσει δέν μπορῶ νὰ σᾶς ἐγγυηθῶ ὅτι θά γίνετε καλά. Σᾶς λέγω μόνο τοῦτο: Προσέχετε, Μπρόκγουελ.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Μάκ 'Εβανς, ἡ ζωὴ εἶνε πολὺ σύντομη: ἔξυπνος ἄνθρωπος εἶνε ἐκεῖνος ποὺ δέν χάνει οὔτε ὥρα καὶ δέν ἀφήνει νὰ τοῦ ξεφύγῃ χαμιά εὐκαιρία.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — "Έχετε τόσα ἐκατομμύρια!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Καὶ τί μὲ τοῦτο; Τὸ χρήμα εἶνε ἡ δύναμις. "Ό ἀνώτερος ἄνθρωπος ποθεῖ πάντα νὰ γίνῃ πιὸ δυνατός.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Ἀρκεῖ... Κοιμηθῆτε, τώρα.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Θά προσπαθῶ. ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Πάντως πάψατε νὰ μιλάτε...

(Μπαίνει ἡ κυρία Μπρόκγουελ)

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Σᾶ; φέρον νὰ γράμματά σας, γιαιτό. (Τοῦ δίνει ἕναν μεγάλο σφραγισμένο φάκελλο, μέσα στέν ὅποιον ὑπάρχουν πολλὰ γράμματα).

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Μεροσί... Γιά νὰ ἰδοῦμε! ('Ανοίγει ἕνα γράμμα καὶ διαβάζει μὲ χαμηλὴ φωνή).

«Χάρυ, δέν καταλαβαίνω καθόλου τὴ σιωπὴ σου...» (Παίρνει ἄλλα γράμματα). Πρόσκλησις! Τσεῖ! Πρόσκλησις. Τσεῖ. Τσεῖ. Τσεῖ. Τσεῖ... Μιά πρόσκλησις τῆς 'Ιατρικῆς 'Εταιρείας γιά τὴν αὐριανὴ συγκέντρωση.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Δέν θά πάτε βέβαια;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Φυσικά ὄχι. ('Εξακολουθεῖ νὰ κινεῖ τὰ γράμματα). Διάβολε, νὰ καὶ κάτι σοβαρὸ! 'Ανησυχοῦν γιά τὴν

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΓΟΥ'ΙΛΛΙΑΜ ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ — Δρ. ΧΑΡΥ ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ — Η ΚΥΡΙΑ ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ — ΕΝΑΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ ΤΟΥ ΛΕΥΚΟΥ ΟΙΚΟΥ — ΕΝΑΣ ΚΑΜΑΡΙΕΡΗΣ.

'Εποχὴ σύγχρονη στὶς 'Ηνωμένες Πολιτεῖες

(Γραφεῖο τοῦ πολυεκατομμυριοῦχου Μπρόκγουελ ποὺ χρησιμοποιεῖ λόγῳ τῆς ἀρρώστιας του καὶ κρεββατοκάμαρα. 'Απάνω σ' ἕνα μεγάλο γραφεῖο ποὺ εἶνε μπροστά σὲ ἄριστο γέφυρο τῆς σκηρῆς ὑπάρχουν οὔτιβες ἀπὸ ἔγγραφα, ἕνα τηλεφῶνο καὶ δύο λάμπες ηλεκτρικῆς. Στὸ βάθος δεξιὰ ἕνα λυόμενο κρεββάτι πάνω σὲ ὅποιον βοιοῦνται ξελλομένους ὁ Μπρόκγουελ, μὲ δεμένο τὸ κεφάλι. Λεζιά προστά σὴ σκηρὴ μιά πολυθρόνα ὅπου κάθεται ὁ Μάκ 'Εβανς. 'Ημίφως.)

ἐξαφάνισή μου... "Ένας φίλος μου μὲ πληροφοροῦει, ὅτι ὁ «'Εσπερινὸς Ταχυδρομὸς» ἀρχίζει ἀπὸ αὔριο ἕνα διαγωνισμὸ μὲ 500 δολλάρια βραβεῖα, τὰ ὅποια θά δοθοῦν σ' ὅτιον ἀνακαλύψῃ ποὺ βρῖσκειται.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (ἀπ' τὸ κρεββάτι του). — Πρέπει νὰ τὸν ἐμποδίσουμε.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Μᾶς ἀκουγες; 'Εγὼ ἐνόμιζα πὸς ἐχομῶσούνα... Πῶς εἶσαι φίλε μου;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Καλά. Εὐχαριστῶ. Πὲς στὸν γραμματέα μου νὰ βρῆ τρόπο νὰ μὴ γίνῃ αὐτὸς ὁ διαγωνισμὸς. "Αν μᾶθουν ὅτι ὁ Μάκ 'Εβανς εἶνε ἐδῶ, θά καταλάβουν ὅτι εἶμαι ἄρρωστος. "Όλοι οἱ κεφαλαιοῦχοι τοῦ Νέου Κόσμου, θά συνασπισθοῦν ἐναντίον μου... Πήγαινε, Νταίζυ, γλήγορα!

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — "Ό γραμματεὺς ἔχει βγεῖ.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Τότε, μόλις γυρίσῃ. Σημείωσέ το, σὲ παρακαλῶ.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ, (τελειώνοντας τὴν ἐξέταση τῆς ἀλληλογραφίας του). — Κοιμηθῆτε τώρα κ. Μπρόκγουελ...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — "Έχει δίκη ὁ γιατρός... Κοιμησού, φίλε μου. Σὲ παρακαλῶ.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Τὸ νομίζετε εὐκόλο; "Ό ὕπνος δέν εἶνε παρὰ μιὰ πολυτέλεια τῶν φτωχῶν.

(Μπαίνει ὁ καμαριέρης).

Ο ΚΑΜΑΡΙΕΡΗΣ. — Εἶνε κάποιος ἀπ' τὸ Προεδρικὸ Μέγαρο ποὺ ἐπιμένει νὰ δῆ τὸν κ. Μάκ 'Εβανς.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Σᾶς τὸ εἶχα πῆ κ. Μπρόκγουελ; δέν μπορεῖ κανεὶς νὰ κρυφτῆ πολὺν καιρὸ σ' αὐτὸν τόπο.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (στὸν καμαριέρη). — Τί θέλει αὐτὸς ὁ κύριος;

Ο ΚΑΜΑΡΙΕΡΗΣ. — Εἶνε ἐπιφορτισμένῳ νὰ διαβιβάσῃ κάτι ἐπιτεῖον στὸν κ. Μάκ 'Εβανς. Γυρεῖται νὰ τὸν δῆ προσωπικῶς.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (στὸν Μάκ 'Εβανς). — Μπορεῖτε νὰ τὸν δεχθῆτε ἐδῶ;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Βεβαίωτατα. Φτάνει μόνον νὰ τὸ θέλει κι' αὐτός.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (στὸν καμαριέρη). — Πές του νὰ ἔρθῃ. ('Ό καμαριέρης φέγγει καὶ ἀμέσως μπαίνει ὁ ἀπεσταλμένος).

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ, (στὸν ἀπεσταλμένο). — 'Εγὼ εἶμαι ὁ Δόκτωρ Μάκ 'Εβανς. Τί μὲ θέλετε;

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ. — Διαβάστε αὐτὸ, κύριε. 'Η στιγμὴς εἶνε πολὺτιμες.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ, (ἀφοῦ εἰδίασε). — "Α! τί τρομερὸ!

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ. — Θάρθετε μαζί μου, Κύριε;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Ἐλπίζω, ναί. "Όταν τὸ πῶ στὸν Μπρόκγουελ...

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ. — Πῶς;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Θά μ' ἐνοήσετε. Εἶμαι ἐδῶ καὶ ὀφείλω νὰ μείνω κατόπιν εἰδικῆς καὶ ρητῆς συμφωνίας εἰς τὴν ἀποκαλειστικὴν ὑπηρεσία τοῦ κ. Μπρόκγουελ. Μόνον ὁ ἴδιος μπορεῖ νὰ μὲ λύσῃ ἀπὸ τὴν ὑποχρέωσή μου. Καὶ γιά ν' ἀποφασίσῃ τέτοιο πρᾶγμα πρέπει νὰ ὑπάρχουν σοβαρῶτα ἰστοί. Σκεφθῆτε. Μπορῶ νὰ τοῦ πῶ ποὺ καὶ γιαιτί μὲ καλοῦν;

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ. — "Αν τὸ νομίζετε ἀπαραίτητο τότε, πέστε το του.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ, (στὸν Μπρόκγουελ). — "Ό Πρόεδρος ἐπληρώθη θανασίμως... Δολοφονικὴ ἀπόπειρα... Μὲ ζητοῦν ἐπιγιγόντως.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Γιαιτό ἔχετε ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσή νὰ μὴν ἀνακτῆσετε τὴν ἐλευθερία σας, παρὰ ἀφοῦ γίνῃ ἐντελῶς καλά ὁ ἄντρας μου.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ. — Δέν τὸ ξεχῶ. "Άλλὰ ὑπάρχουν περιστάσεις... 'Η ζωὴ τοῦ Προέδρου κινδυνεύει!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. — Δέν σᾶς τὸ ἐπιτρέπω. "Ό Βασιλεὺς τοῦ χαλκοῦ ἀξίζει ὅσο κ' ἕνας Πρόεδρος. Τὸ κράτος δέν εἶνε παρὰ μιὰ ἐννοια ἀφρημένη ἐνῶ ἡ ἐπιχειρήσεις μου εἶνε πραγματικῆς. "Αν χαθῶ, τὸ πᾶν καταστρέφεται. Διευθύνω τὸ τράστ τοῦ χαλκοῦ, τῶν νοσηρῶν, τῶν ραπτομηχανῶν. "Ασφαλῶς διακόσιες χιλιάδες ἐργάτες καὶ ὑπαλλήλους. Πεντακόσιοι σπουδαῖοι οἴκοι κρέμονται

Καβάστε αὐτὸ κύριε...

Τί εἶπατε; Ἡ ἀπόπειρα δέν ἔχει ἀκόμα γνωσθῆ ;...

Σας διατάσσω ν' αναπαυθήτε...

χαρτί που είχε μές' στο συρτάρι του γραφείου. (Η Κα Μπρόκγουελ τὸ παίρνει). Διάβασε.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (διαβάζει).— «Ο 'Ιατρός Μάκ 'Εβανς ύποχρεούται...».

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— «Άσε τις πρώτες παραγράφους.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— «Ο 'Ιατρός Μάκ 'Εβανς ἐπ' οὐδενί λόγῳ θ' ἀποκαρυνθῆ ἀπὸ τὸ προσκεφάλαιον τοῦ Μπρόκγουελ πρὸ τῆς πλήρους ἀναρρώσεώς του, οὐδ' εἰς περιπτώσιν ἀκόμη ἐθνικῆς καταστροφῆς». Τὸ λέει καθαρά.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ.— Τὸ ξέρω... τὸ ξέρω... Μὰ μπορούσαμε, μπορούσαμε νὰ φαντασθοῦμε ὅτι θὰ συνέβαινε ὅτι συνέβη ;

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ.— Γιατρέ, μοῦ χρειάζεται ἀμέσως ἀπάντησις.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ.— 'Εν τιμῇ, δὲν μπορῶ νὰ σὰς ἀκολουθήσω... Μπορεῖτε ὅμως νὸ με πάρετε διὰ τῆς βίας.

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ.— Δὲν ἔχω τέτοια διαταγή.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Αὐτὸ σημαίνει, ὅτι ἐπίστευαν στὴ συγκατάθεσί μου... Ἀλλοίμονο ! Πρέπει ὅλα νὰ τὰ προβλέπη κανεὶς !

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ, (στον ἀπεσταλμένο).— Λουπόν, κύριε, λυποῦμαι λυποῦμαι πάρα πολύ. 'Άλλος τὸ δὲν εἶμαι καὶ ἀπαράιτητος... Ὁ διακεκριμένους συνάδελφός μου, Δόκτωρ Μάντισον θὰ με ἀναπληρώσῃ. Πηγαίνετε νὰ τὸν βρῆτε.

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ.— Ὁ Δόκτωρ Μάντισον εἶνε ἤδη κοντὰ στὸν Πρόεδρο. (Στὴν κυρία Μπρόκγουελ). Κυρία, θέλετε νὰ πῆ ὁ κόσμος, ὅτι ἐμποδίσατε τὴν ἱατρικὴ ἐπέμβαση τοῦ κ. Μάκ 'Εβανς, καθ' ὃν χρόνον ὁ Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πεθαίνει ;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Θέλω πρὸ παντός νὰ μὴν πῆ ὁ κόσμος, ὅτι ἐδέχθηκα νὰ διακινδυνεύσῃ τὴ ζωὴ του ὁ ἄντρας μου.

Ο ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΣ.— Ἀφοῦ εἶνε ἐστὶ δὲν μοῦ μένει παρὰ νὰ σὰς ζητήσω νὰ κρατήσετε τὸ πράγμα μυστικόν. Ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα δὲν ἔχει ἀκόμη γνωσθῆ.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (ἀνασιμωῶν ἐπὶ τὸ κρεβάτι του).— Τί εἶπατε ; Ἡ ἀπόπειρα δὲν ἔχει ἀκόμη γνωσθῆ ; Τότε, Μάκ 'Εβανς, πηγαίνετε, σὰς τὸ ἐπιτρέπω.

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ, (στον ἀπεσταλμένο).— Πάμε, κύριε... (Πηγαίνει πάλιν τὸ σφυγμὸ τοῦ Μπρόκγουελ). Λίγους πυρετός... 'Εμιλήσατε πάρα πολύ, Μπρόκγουελ.

Σας διατάσσω ν' αναπαυθῆτε, τοῦλάχιστον δυὸ ὧρες. (Στὴν Κα Μπρόκγουελ). Ἀκούσατε, κυρία ; ...Ὁ ἄρρωστος πρέπει ν' ἀποφύγῃ κάθε κόπωση καὶ πρὸ παντός κάθε σκέψη. Νὰ προσπαθῆσῃ νὰ κοιμηθῆ καλύτερα. Ἄν δὲν μπορεῖ πάντως νὰ μείνῃ ἀκίνητος... Πρέπει νὰ φοβόμαστε καμμιά περιπλοκή.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Θὰ μοῦ τηλεφωνήσετε νέα, Μάκ 'Εβανς, ἔ ;

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ.— Καλὰ ! (Βγαίνει μαζί με τὸν ἀπεσταλμένο).

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (ἀνασιμωῶν).— Βοήθησέ με, Νταίζυ, σὲ παρακαλῶ...Εἶνε ἀνάγκη νὰ σηκωθῶ.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ποτέ ! Δὲν ἄκουσες τί εἶπε ὁ Μάκ 'Εβανς ;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ὡ ! Ὡ ! Παιδιά εἴμαστε τώρα ; 'Ελα, βοήθησέ με, σοῦ λέω. Ὁ Μάκ 'Εβανς μιλᾷ σὰ γιατρόσ. Ἄφησέ με μένα νὰ φερθῶ σὰν ἄντρας. Δώσε μου τὸ χέρι σου. (Τὸν βοηθαί νὰ σηκωθῆ).

...Κάμπ !... Κάμπ !... Κάμπ !...

Ἄλλο ! Ἄλλο ! Πῶς πάνε ἡ μετοχές τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς ; Πάντα σταθερές ; Καλὰ ! Πουλήσετε... Τί ; Σιγά—σιγά στὴν ἀρχὴ—καὶ στὸ κλεισίμο μεγάλως ποσότητες—δὲς μπορεῖτε... (Κλείνει τὴ γραμμὴ κα' ἀμέσως παίρνει ἄλλη). Ἄλλο ! Τὰ Γραφεῖα τῶν Σιδηροδρόμων ; ... Ναί... Ὁ Μπρόκ-

Ἄλλο !... Ἄλλο !... Πῶς πάνε ἡ μετοχές ...

γουελ, ὁ ἴδιος... Ἐνα εἰδικὸ τραῖνο. Σὲ εἰκοσι λεπτά. Πόσα ; Δυὸ χιλιάδες δολάρια ; Σὺμφωνοί ! (Στὴ γυναῖκα του). Δὲν πρόκειται νὰ ταξιθεῖσῳ ἐγὼ Νταίζυ. Μὴν ἀνησυχεῖς. (Τηλεφωνεῖ πάλιν). Ὅλοι οἱ Διευθυνταὶ νὰ συγκεντρωθοῦν στὴν Αἴθουσα τῶν Συμβουλιῶν... (Στὴ γυναῖκα του). Γιὰ ὅλα αὐτὰ, οὔτε κουβέντα, Νταίζυ. Μοῦ δίνεις σὲ παρακαλῶ τὸ Δελτίο τοῦ Χρηματιστηρίου ; Νὰ το ἔχει, κοντὰ στὸ κρεβάτι. (Ἡ κυρία Μπρόκγουελ τοῦ δίνει τὸ Δελτίο). Εὐχαριστῶ. Ὁ Μάκ 'Εβανς φαντάστηκε ὅτι ἐξυηρητοῦσε τὸ 'Εθνος ! Καὶ χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ ἐξυηρητεῖ ἐμέναν !...

Βλέπεις αὐτὰ τὰ νοῦμερα, Νταίζυ ; 'Ε ! λουπόν ! ἄσῳ ὅλα αὐτὰ θάχουν ἀλλάξει φυσιογνωμία !... Ἀμφιβάλλεις ; Στοιχηματίζω μὴ χούφτα διαμάντια με ἕκατὸ δολάρια... Μὴ στοιχηματίζης—θὰ χάσεις... Μὰ γι' αὐτὸ ἐπέτρεψα στὸ γιατρό νὰ φύγῃ. Μόλις ἔμαθα πῶς ἡ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ Προέδρου εἶνε ἀκόμη ἀγνωστὴ σκέφθηκα νὰ ἐκμεταλλευθῶ τὴν περίστασι, τὸ μυστικόν. Θὰ κερδίσουμε πολλὰ ἕκατομῦρια !... (Χτυπά ἕνα κουνδόνι. Στὸν καμοσιέρη ποῦ μπαίνει). Νάρθη ἀμέσως ὁ κ. Ρούτ. (Ὁ καμοσιέρης φεύγει).

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Δὲν νομίζεις, ὅτι κουράζεσαι, φίλε μου ;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ἡ ἀλήθεια εἶνε πῶς τὸ κεφάλι μου δὲν εἶνε τόσο καλά. Νοιώθω σὰ νὰ μοῦ χτυπᾷ με σφυριά τὰ μηνίγγια μου. Ἄλλά, μὴ δίνεις προσοχή. Ἄν ἡ εἰδησις τῆς δολοφονικῆς ἀπόπειρας δὲν διαδοθῆ γρήγορα καὶ ἂν ἡ ἐντολὴ μου ἐκτελεσθοῦν ἐγκαίρως, ὁ φίλος ὁ Πάρμετζυ θὰ τὰ βρῆ μαστατούνια... Θὰ σοῦ τὸν χορηγήσω ἐγὼ. Νταίζυ.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Πῶς ;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ποῦ νὰ σοῦ ἐξηγῶ τώρα !... Μάθε μόνο, ὅτι ἕνα χρόνο τώρα ἀγοράζω διαρκῶς μετοχές τῆς 'Εθνικῆς Τραπεζῆς. Ἐδῶκα ἐντολὴ νὰ τις πουλήσω ὅλες. Τί ἔχει νὰ γίνῃ !

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Μὰ τί θὰ ὀφελῆθῆς ἂν καταστραφῇ ὁ Πάρμετζυ ;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Πρέπει ! Εἶνε πρὸ πλοῦσιος ἀπὸ μένα.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ὁ κ. Ρούτ εἶνε ἄρρωστος, στὸ κρεβάτι.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Εἶνε δικαίωμά του. Δὲν κερδίζει παρὰ δέκα χιλιάδες δολάρια τὸ χρόνο. (Χτυπά ἐπὶ τὴν ἔλεφαντο). Ποῖος ; Τὸ τραῖνο εἶνε ἔτοιμο ; Καλὰ. (Κόβει τὴ γραμμὴ καὶ παίρνει ἄλλη). Ὁ κύριος Κάμπελ ; Ἀκούστε ! Θὰ φύγετε ἀμέσως γιὰ τὸ Σικάγο. Ὅταν θὰ φθάσει ἐκεῖ θὰ βρῆτε τις ὁδηγίες μου σὲ ἕνα κρηματογραφικὸν τηλεγράφημα. Ἐχετε δέκα λεπτά καιρὸ γιὰ νὰ πάρετε τὸ τραῖνο... (Στὸν καμοσιέρη). Αὐτὸ τὸ τηλεγράφημα νὰ σταλῆ σὲ ὅλους τοὺς ἀνταποκριτὰς μου. Νὰ σταλῆ ἐξαιρετικῶς ἐπέιγον... Πηγαίνε ! (Ὁ καμοσιέρης φεύγει.)

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Νομίζω, ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα μποροῦσαν νὸ τὰ κάνουν οἱ ὑπάλληλοι.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Δὲν ἔχει κανεὶς παρὰ ἕναν καλὸ ὑπάλληλο : τὸν ἑαυτὸ του !

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Καλὰ ἀναπαύσου ὅμως τώρα. Ἐσχᾶς τί εἶπε ὁ Μάκ 'Εβανς ;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Τώρα σὲ λίγο, Νταίζυ. Σ' εὐχαριστῶ ποῦ με σκέπτεσαι. Ἄν ὁ Πρόεδρος πεθάνῃ, ποῖός θὰ τὸν διαδεχθῆ, σὲ παρακαλῶ ; Ἀσφαλῶς ὁ Χάρφιλντ, ὁ ἀντιπρόεδρος. Ἄλλά ὁ Χάρφιλντ εἶνε ἐχθρὸς τῶν Τράστ.

Λουπόν πρέπει νὰ πουλήσω, νὰ πουλήσω ὅσο ἡ τιμὴ εἶνε ψηλὰ καὶ κανεὶς δὲν ἔξερει τὴν ἀπόπειρα... Ἄσῳ θὰ δῆς κατακόλλισμα ! Καὶ θὰ δῆς τὸν Πάρμετζυ καὶ θὰ τὸν λυπηθῆς ! ... Ἄ ! Ἄ ! Ἄ !... Ἐνα τέταρτο ἀκόμη καὶ θὰ κλείσῃ τὸ Χρηματιστήριον... Ἄλλά ὄ ἕνα τέταρτο κανεὶ κανεὶς διύματα !... Ἡ 'Εθνικὴ Τράπεζα θὰ τιναχθῆ στὸν ἄερα ! Ἐνα κρᾶξ ἕκατο ἑκατομμυρίων δολλαρίων εἶνε μὴ μεγαλειώδης καταστροφὴ ! (Σιωπὴ). Ἄ ! τί κάνει αὐτὸς ὁ ἀστενομικός ποῦ εἶνε κατὸ ; Ἀφῆνε ἕνα μεθυσμένο νὰ τραγουδᾷ μπροστὰ στὸ σπῆτι μου ; Τὸ ἔξω ! (Χτυπά ἐπὶ τὸ κουνδόνι, μπαίνει ὁ καμοσιέρης). Νὰ διώξουν αὐτὸν ποῦ κάνει φασαρία κατὸ στὸ δρόμο... Νταίζυ, δὲν εἶνε πρὸ σφυριά τὸν χτυπᾷ στὰ μηνίγγια μου. Εἶνε σὰ νὰ μὴν ἀνάψῃ πυρκαϊὰ ἐδῶ μέσα ! (Δείχνει τὸ μέτωπό του).

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ἐργάσου ἀφοῦ δὲν μπορεῖς νὰ κάνης διαφοροτικὰ, ἀλλά μὴν ἐρεθίζεσαι, ἀγαπητέ μου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ἐχεις δικίω. Δόσε μου νὰ πῶ τὸ φάρμακόν μου. (Τοῦ τὸ δίνει). Νταίζυ, ἀπὸ τὴ σκέψη μῆς στιγμῆς ἐξαρτᾶται ἡ νίκη... καὶ θάχης τὰ μεγαλύτερα καὶ τὰ περισσότερα διαμάντια τοῦ κόσμου. Δὲν ἔπρεπε νὰ πάρω τώρα αὐτὸ τὸ φάρμακο. Νερουλιάζει τὸ μυαλό μου καὶ βαραίνει τὴ γλῶσσα μου...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Σοῦ μένει πολλὴ δουλειὰ ἀκόμη ;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Μένει τὸ σπουδιαιότερο.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Κι' ἂν τὸ νέο διαδιδόταν ; Ὅλες σου

...Κάμπ !... Κάμπ !... Κάμπ !...

ή προσπάθειες αυτές, που εινε τόσο επικίνδυνες για την υγεία σου, θα πήγαιναν χαμένες. Δεν τό σκέπτεσαι;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ναί... "Α! "Επρεπε νάχε γίνει ή απόπειρα μιά ώρα πριν!

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Καλλίτερα ίσως θά ήταν νά μή γίνει καθόλου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Αυτό ναί. "Αλλά μιά πούγινε... "Ελεγε πριν <"Αν τό νέο διαδιδόταν!> "Όταν τηλεφώνησα στό Χρηματιστήριο δεν τό ήξεραν. "Αλλά υπόθεσε, πράγμα αδύνατο, ότι τό μαθαίνουν τώρα. Τί πανικός! (Χτυπάει τό κονδούνη, μπαίνει ό καμαριέρης.) Δεν βλέπεις τί ζέστη κάνει εδώ μέσα; Γύρισε τό καλοριφέρ. ("Ό καμαριέρης φεύγει). (Στή γυναίκα του). Θά έπρεπε τότε νά δώσω αντίθετες έντολές, νά κλειστού γιατί τότε δεν θάταν ό Πάρμετζυ αλλά ό Μπρόκγουελ, ό βασιλεύς του χαλκού που θά καταστρεφόταν! (Σιωπή). Γιατί ό Μάκ "Εβανς δεν τηλεφωνεί;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Είνε παράλογη ή αξίωσις σου. Πώς νά σου τηλεφωνήσῃ άπ' τόν Λευκόν Όικον, όταν κινδυνεύη ό Πρόεδρος. Θάχη τό νού του σέ σένα ή θά προσέχη τόν άρρωστό του;

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Εχεις δίκιο... Δεν έπρεπε, δεν έπρεπε νά τόν άφώσα νά φύγη... "Α! ό Πάρμετζυ πολύ καλή έποχή διάλεξε νά ταξειδεύη στην Εύρώπη!

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Μήν άσχολείσαι πιά μέ τόν Πάρμετζυ. ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Είνε εύκολο νά τό λές.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Παίρνει πολλή θέση στη ζωή σου; ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ναί, αλλά όχι όπως τό νομίζεις. Ξέρεις τι λείγει για μένα; Λέει <"Ό Μπρόκγουελ εινε καλό παιδί μιά δεν σκαμπάζει πολλά πράγματα από επιχειρήσεις!> Θά τό δοίμε τώρα...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Δόσε τις τελευταίες διαταγές σου και πέσε στό κρεβάτι.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (που ξεταίζει κάτι χαριά).— "Όλα εινε έτοιμα. (Πάνει τό μπιτόπο του. Χτυπάει τό τηλεφώνο.) Οί Διευθυνται ήρθαν κάτω; Καλά... (Γράφει κ' έπειτα χτυπάει τό κονδούνη.) (Στόν καμαριέρη που μπαίνει). Νά σταλή άμέσως αυτό τό τηλεγράφημα. "Εξαιρετικώς έπειγον. (Στή γυναίκα του). Είνε τό τηλεγράφημα για τόν Κάμπελ, αγαπητή μου. "Ερίφθη ό κύβος!...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Γιατί προκαλείς έτσι την τύχη; ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Όχι δά. "Η τύχη εινε ένα παιγνίδι στα δάχτυλά μου. ("Η Κνολία Μπρόκγουελ κάνει νά φύγη). Φεύγεις;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. Περιμένεις τούς Διευθυντάς σου. Φοβούμαι μήπως σ' ένοχλεί ή παρουσία μου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Α! δσο για αυτό όχι... Μείνε αγαπητή μου. Μόνο που θά ύποστεις μιάν άνιαρή συζήτηση...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Θ' άρχισες συζήτηση στην κατάσταση που είσαι; Δεν τό σκέπτεσαι σοβαρά! Γράψε τις διαταγές σου.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Δεν μπορεί νά γίνη αυτό. Πρέπει νά τούς μιλήσω. Νά δδηγήσω όλους μαζί και καθένη χωριστά τί πρέπει νά κάνουν.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Ξεχνάς τί σου παράγγειλε ό Μάκ "Εβανς. ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ. Πρέπει. Είνε ή κρίσιμη στιγμή. "Η αλήθεια εινε ότι ή γλώσσα μου έχει γίνει πιο βαρειά. Θά εινε από τό φάρμακο. Θά περάση...

ΕΝΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΠΩΛΗΣ. (Στό δρόμο).— Δολοφονία του Προέδρου της Δημοκρατίας!... "Όλες ή λεπτομέρειες!...

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (κλονιζόμενος).— "Ω! "Ω! "Ω!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Τό νέο μαθεύτηκε γρηγορότερα άπ' ό,τι περιμένας.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Γρήγορα, Νταϊζύ. Γρήγορα. Είνε καιρός ακόμα νά διορθωθί τό πράγμα.

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Πάντως όχι άπόψε... "Αρκετά κουράστηκες... Πείριμενε αύριο.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— "Αστεϊεύεσαι; Οί έντολές μου έδόθηκαν... μπορεί νά καταστραφώ Νταϊζύ... Θά καταστραφώ ασφαλώς άν δεν δώκων έγκαιρός αντίθετες δδηγίες. (Τηλεφωνεί). Πέστε ν' άνεβούν... ("Η γλώσσα του σταματά) "Α!... "Α! "Αδά...

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (τρέχει κοντά του).— Τί έχεις; Τί έπαθες; (Τηλεφωνεί). Πέστε στους κυριους που περιμένουν νά μήν άνεβούν ακόμα! "Ελα, έλα νά πέσης στό κρεβάτι.

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (Σηκώνεται από τό Γραφείο).— Κάμπ... Κάμπ... Κάμπ... (Καταβάλλει άπεγνωσμένες προσπάθειες για νά μιλήση, αλλά δεν τό κατορθώνει. Ξαναφέρει στην πολυθρόνη του γραφείου).

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Παναγία βοήθα!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Κάμπ... Κάμπ... (Αντάζει τη γυναίκα του κατάματα. Τό πρόσωπό του έχει πάρει έκφραση τρόμου).

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Τί θέλεις νά μου πής; Νά τηλεγραφήσουμε στόν Κάμπελ; Τί; (Δείχνει μέ τά μάτια του τόν κονδουλόφορο). Θέλεις νά γράψης; (Του δίνει τόν κονδουλόφορο, αλλά τό χέρι του μένει παράλυτο, όπως κ' ή γλώσσα του).

(Μπαίνει βιαστικά ό Μάκ "Εβανς).

ΜΑΚ ΕΒΑΝΣ.— "Ό Πρόεδρος είχε καταληφθί άπ' τόν επιθανάτιο ρόγχο όταν έφθασα... (Βλέποντας τόν Μπρόκγουελ). Πώς! σηκωθήκατε παρά τη διαταγή μου;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Γιατρέ, γιατρέ, βοήθεια. Γρήγορα.

ΜΑΚ-ΕΒΑΝΣ, (πλησιάζει τόν Μπρόκγουελ).— "Ημιπληγία!... Μά τί έκανε;

Κα ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ.— Θέλησε νά εκμεταλλευθί την είδηση της δολοφονίας!

ΜΑΚ-ΕΒΑΝΣ.— "Ω! (Μέ χειρονομία άπελπισίας).— Στείλετε νά φωνάξουν τόν πατά. Δεν προφθάνει παρά νά μεταλάβη!

ΜΠΡΟΚΓΟΥΕΛ, (μέ άπεγνωσμένη προσπάθεια νά μιλήση).— Κάμπ... Κάμπ... Κάμπ...

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

Στό κατάστημα της οδού "Ερμού:

"Ο καταστηματάρχης έλειπε και μόλις γύρισε. "Ο πρόθυμος υπάλληλός του, τρέχει, τόν συναντά στη πόρτα και του λέει άσθμαίνων:

- Κύριε πρό όλίγου ήρθε ένας πελάτης κι' έπέμενε νά σάς ιδή.
- Πελάτης;
- Μάλιστα.
- Και τι μέ ήθελε;
- Για κάποια έπείγουσα υπόθεση.
- "Επείγουσα;
- Μάλιστα. "Ηθελε νά σάς δώση ένα χαστούκι γιατί του δώσατε, λέει, πρόστυχο φρασμα.
- Και τι του είπες;
- Νά ξαναγυρίση.

"Η προσοδοφόρος ειδικότης.

"Ο "Αβραμίζος μιλάει στό γυίο του και τόν συμβουλεύει:

- "Άκουσε τό γέρο πατέρα σου τόν "Αβραάμ. Θά σού δώσω μιά καλή συμβουλή. "Αφού έπήρε τό δίπλωμά σου έπειτα από τόσο λαμπρές εξετάσεις πρέπει ν' άναγγείλης ότι έχεις μιά καλή ειδικότητα. Στην επιγραφή που θά βάλης στην πόρτα νά γράφη πως είσαι οδοντοίατρος.

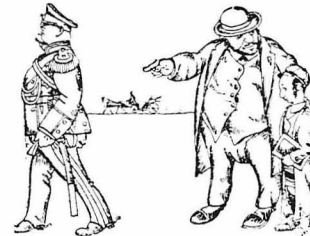
- Μά έγω, μαμπά, έσπούδασα ιδιαιτέρως για όφθαλμολόγες.

- Κουτέ... Παντα τό έλεγα πως είσαι βλάκας. Δεν έσοκέφθηκες λοιπόν ζώνον ότι ό άνθρωπος έχει δύο μάτια, που πονούν σπανίως, ενώ έχει τριανταδύο δοντια που θέλουν διαρκώς φτιάσιμο;

Μεταπολεμική συμβουλή στη Γερμανία.

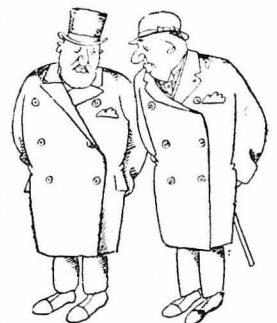
- Τόν βλέπεις αυτόν τόν άξιωματικό;
- Αυτόν εκεί που περνάει ποζάτος;
- Μάλιστα αυτόν.
- "Ε λοιπόν τόν βλέπω...
- Τόν βλέπεις καλά;
- Πολύ καλά...
- Λοιπόν μάθε, παιδί μου, πως άν δεν μάθης γράμματα έτσι θά... κατανήσης!...

Πατρική άνησυχία:

Στόν περίπατο. Δυό γηραταί συνταξιούχοι βαδίζουν και μιλούν για τά οικογενειακά τους. "Ο ένας παρμπονέται για τό χάλι του παιδιού του. "Ο άλλος τόν ρωτάει:

- Μά τί συμβαίνει μέ τό γυίο σου;
- Τό γυίο μου; Μέ κάνει νά φοβούμαι πάρα πολύ. Δεν ξέρει ούτε πως πίνουν, ούτε πως παίζουν.
- Τι μου λές;
- Αυτό που σου λέω.
- Και παρμπονείσθε γι' αυτό;
- Ναί... Γιατί πίνει και γιατί παίζει!...

"Ο κύριος στους δυό ζητιάνους. - Δεν ντρέπεσθε νά εισθε έτσι άκάθαρτοι. "Αν δεν άλλαξετε αυτά τά βρώμικα πουκάμισα νά μήν ξαναθροθε έδώ. "Ο ένας ζητιάνος στόν άλλο.

- "Άκουσες τι είπε;
- Ναί.
- Πάμε λοιπόν ν' αλλάξουμε άμέσως και νά γυρίσουμε στόν κύριο.
- Πώς θ' αλλάξουμε. "Αφού δεν έχουμε άλλα ρούχα από αυτά που φορούμε;
- Τριλλός είσαι; Δεν ξέρεις τι λές άνθρωπε...
- Θά φορέσω έγώ τό πουκάμισό σου και σύ τό δικό μου!

